

Maaslanders zitten vooraan bij bezoek Dalai Lama

STEFAN VAN MIL, MAASLAND

„We hebben lekker bij hem gegeten,” zegt René van der Kooij met een glimlach. „Of mag ik niet overdrijven?” Met hem wordt bedoeld de Dalai Lama. De spiritueel leider van Tibet was begin juni voor een driedaags bezoek in Nederland. Op 4 juni gaf hij een lezing in de Amsterdamse RAI. Drie (oud-)MVV'ers waren prominent aanwezig.

Jan de Kruif, Hans Meeuwisse en Van der Kooij waren door de International Campaign for Tibet uitgenodigd voor de lezing. De drie dankten hun plaats op de eerste rij aan hun inzet als trainer tijdens de stage van het Tibetaanse voetbalelftal bij MVV'27 aan het einde van het vorige seizoen. Ondanks hun Maaslandse nuchterheid was dat een hele eer. „Zo voelde dat voor mij in ieder geval wel,” bekent De Kruif. Net als zijn collega's is hij geen boeddhist: „Ik ben niet praktiserend, heb een aantal boeken over de filosofie gelezen en ik kan er wel in mee.”

Compassion

Meeuwisse: „De Dalai Lama had een mooi verhaal over compassion (mededogen, red.) Dat houdt in dat je op je gezondheid moet letten, dat je vrouw de basis is, je goed voor je kinderen moet zorgen, geen ruzie moet zoeken, op tijd naar bed moet, mediteren. Die mensen hebben natuurlijk een heel ander ritme. Zij mediteren misschien wel driekwart van de dag. Dat is in onze maatschappij niet voor te stellen.” Onbedoeld had de geestelijk leider nog een advies voor de trainers van MVV. „Anderhalf uur na de lezing hadden we het met z'n drieën over compassion. De Dalai Lama zei dat wanneer je iemand iets uitlegt als ware je een leraar, diegene het dan kan aannemen. Maar wanneer je het met passie vertelt, dan pas gaat iemand er voor honderd procent in geloven. Dat werkt met voetballers ook zo. Je kunt duizend keer iets uitleggen, maar zonder vuur zal het nooit lukken,” verklaart De Kruif.

Hoewel Tenzin Gyatso, de officiële naam van de Dalai Lama, een beroemdheid is, voelde het bezoek aan de RAI niet als een audiëntie voor de drie genodigden. „We hadden een foto van het Tibetaanse elftal bij MVV bij ons, die we hem wilden overhandigen. Vooraf leek dat absoluut onmogelijk, maar aan het einde van de lezing kwamen zoveel mensen naar het podium om hem de hand te schudden dat ik zeker weet dat we die foto hadden kunnen geven,” blikt Meeuwisse terug.

Behalve de openheid viel ook de humor op. Na elk serieus onderwerp sneed hij een luchtiger thema aan. Van der Kooij: „Hij zei bijvoorbeeld dat er veel mensen zijn die denken dat hij iemand kan genezen met een handoplegging; als een soort profeet. ‘Sorry’, zei hij, ‘helaas, ik zou willen dat ik het kon. Ik ben zelf ziek geweest en kwam in het ziekenhuis. Toen kon ik mezelf niet eens genezen, laat staan een ander’.

Nuchter

De Kruif, Meeuwisse en Van der Kooij zijn zicht- en hoorbaar onder de indruk van hun bezoek, maar zo ver als de welhaast mythische verering van de Dalai Lama door het merendeel van de andere aanwezigen gaan zij niet. „Het waren vooral sympathisanten, vrijheidstrijders wellicht, vanuit heel Europa. Die gingen direct door hun knieën en op de grond liggen op het moment dat hij binnenkwam. Zij raakten helemaal in vervoering. Het is niet onze cultuur, maar het maakte wel indruk. Al zijn wij Maaslanders daar toch iets te nuchter voor,” aldus Van der Kooij.

Behalve de Dalai Lama sprak ook de zelfbenoemde ‘levenslang student van het boeddhisme’ Erica Terpstra. „De lezing van Terpstra vond ik eigenlijk interessanter,” aldus Van der Kooij. „Het verhaal van de Dalai Lama had ik na een half uur wel enigszins gehoord.” De Kruif haakt in: „Terpstra las een gedicht van een Nederlandse schrijver voor dat ook met compassie te maken had. Zo werd dat mooi geïntegreerd. Zij is geen vertegenwoordiger van de Nederlandse regering meer, maar veel mensen zien haar nog wel zo.” En Meeuwisse: „De Nederlandse politiek heeft zich in mijn ogen onder druk laten zetten door een economische grootmacht en dat vind ik teleurstellend.”

Net als de Dalai Lama tijdens zijn lezing wensden de drie trainers zich niet uitgesproken uit te laten over de politieke situatie rond Tibet. „Tijdens de stage van het Tibetaanse elftal hebben wij ons alleen met het trainen van die jongens beziggehouden. Hoewel er uiteraard wel druk gezet werd op die voetballers. Wij hebben gezegd: dit is ons feestje bij MVV en hier gaat het om de sport.” Dat het trio wel bekend is met de gespannen situatie blijkt bij hun restaurantkeuze die avond. „Een uur na de lezing zijn we gaan chinezen,” onthullen de drie met de nodige ironie.

Vervolg

Of het hele Tibetaanse avontuur een vervolg krijgt, is nog ongewis. „Het lijkt me geweldig om die gasten eens zes weken achtereen training te geven. Dan kun je heel gericht naar een resultaat toe werken. Dat kan in Nederland, maar om vliegtickets uit te sparen ook in India (waar vele Tibetanen in ballingschap leven, red.),” droomt Van der Kooij hardop. Meeuwisse, bestuurder van de Sports Without Frontiers Foundation, vult aan: „We hebben momenteel niet voldoende financiële middelen om zo iets te realiseren. Er zullen sponsors aangetrokken moeten worden. Want wat ons betreft, krijgt deze geweldige ervaring zeker een vervolg.”

Dat de Tibetanen een volgende keer hun kamp opslaan bij MVV '27 lijkt niet geheel ondenkbaar en onlogisch. „De faciliteiten in Maasland zijn uiteraard voortreffelijk. Wanneer de ploeg bijvoorbeeld zes weken naar Nederland komt, kan MVV als een soort basiskamp dienen. Net als verleden jaar zal de hele club ongetwijfeld enthousiast reageren. Wij zijn dan weliswaar uitgenodigd bij de Dalai Lama, zonder de hulp van vooral Sjaak Stougje, Wim Bosschaart, Albert van Leeuwen en Riet Jordaan was het nooit zo'n groot succes geworden,” besluiten de drie eensgezind.

